

248.

Zákon ze dne 21. prosince 1937,
o dani z limonád, minerálních a sodových vod.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl první.

Ustanovení všeobecná.

§ 1.

Předmět daně.

(1) Předmětem daně jsou:

1. limonády,
2. minerální vody,
3. sodové vody.

(2) Limonády jsou nápoje podle určitého druhu plodů zpravidla označované, připravené buď smíšením ovocného syruhu s vodou nebo syrové ovocné šťávy s vodou a cukrem. Limonádami jsou také limonády umělé, připravené z umělých syruhu nebo z cukerních roztoků s přísadou (tresti, organických kyselin, barviva a j.), jakož i limonády šumivé, nasycené za tlaku kyselinou uhličitou. Výrobky ze šťav ovocných do více než $\frac{2}{3}$ zředěných nebo jejich umělé náhražky považují se též za limonády.

(3) Minerální vody přírodní i umělé jsou vody, které obyčejně obsahují větší množství rozpuštěných solí a plynů než obyčejná voda a které se zpravidla vyznačují zvláštní chutí, vůní, po případě i barvou a mívají léčivé účinky.

(4) Sodové vody jsou vody uměle nasycené za tlaku kyselinou uhličitou, bez přísady nebo s takovou přísadou, která z nich nečiní limonády nebo minerální vody.

§ 2.

Sazba daně.

Daň z jednoho litru činí:

1. u limonád	32 haléře,
2. u minerálních vod	28 haléřů,
3. u sodových vod	28 haléřů.

§ 3.

Povinnost a splatnost daně.

(1) Daň jest povinen platiti:

1. kdo nápoje této dani podrobené po živnostensku vyrábí pro další prodej nebo odbyt,

2. kdo je vyrábí pro vlastní spotřebu,

3. při dovozu poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.).

(2) Daň jest splatna v případě odstavce 1, č. 1 před vypravením nápojů z výrobního podniku, v případě odstavce 1, č. 2 před použitím k vlastní spotřebě a v případě odstavce 1, č. 3 při vzniku platební povinnosti (§ 85 celního zákona).

(3) U přírodních minerálních vod považuje se za výrobu plnění do lahví případně jiných nádob, v nichž se tyto minerální vody uvádějí do obchodu.

§ 4.

Paušalování daně.

Ministr financí se zmocňuje, aby povolil za podmínek stanovených vládním nařízením paušalování daně z nápojů podléhajících dani podle tohoto zákona.

§ 5.

Ohlašování poplatných úkonů
a způsob placení daně.

Ohlašování poplatných úkonů a způsob placení daně stanoví vládní nařízení.

§ 6.

Ustanovení o vrácených zásilkách limonád, minerálních a sodových vod.

Nápoje již zdaněné, které byly do výrobního podniku dopraveny z jiného výrobního podniku nebo které byly do výrobního podniku vráceny, nepodléhají opětovnému zdanění za podmínek stanovených vládním nařízením.

§ 7.

Osvobození od daně.

(1) Kdo neprovozuje obchod nápoji této dani podrobenými a vyrábí tyto nápoje výhradně pro spotřebu ve vlastní domácnosti jen v takovém rozsahu, že dočasná úhrnná zásoba těchto nápojů nepřesahuje 20 litrů, jest osvobozen od placení daně z této výroby.

(2) Minerální vody, které výrobce dává v lázeňském místě svým hostům v otevřených nádobách zdarma, nebo za pouhý režijní příspěvek, dále které výrobce dává zdarma k léčebným nebo vědeckým účelům a svým zaměstnancům pro jejich vlastní spotřebu, jsou

za podmínek stanovených vládním nařízením osvobozeny od daně.

(3) Nápoje vyvážené přímo z výrobního podniku do ciziny nepodléhají dani za podmínek stanovených vládním nařízením.

§ 8.

Promlčení a vymáhání daně.

(1) O promlčení a vymáhání daně podle tohoto zákona platí předpisy o promlčení a vymáhání daní přímých.

(2) Při dovozu platí obdobně ustanovení §§ 102 a 104 celního zákona.

Úřední dozor.

§ 9.

(1) Kdo po živnostensku vyrábí nápoje podle tohoto zákona dani podrobené, jest povinen ohlásiti příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu písemně dvojmo tento podnik s vyznačením místností výrobních, skladních a prodejních, jakož i každou pozdější podstatnou změnu těchto skutečností; výrobce jest dále povinen o výrobě (příjmu) a odbytu (vydání) konati zápisy.

(2) Také ten, kdo vyrábí nápoje pro vlastní spotřebu nebo k jakémukoliv jinému odbytu, podléhá ustanovení odstavce 1.

(3) Výrobci jsou povinni podnik zvenčí zřetelně označiti.

(4) Výrobce jest povinen vydati každému odběrateli nápojů stvrzenku o jejich zdanění.

(5) Odběratel nápojů z výrobního podniku jest povinen žádati od výrobce, aby mu byla vydána stvrzenka podle odstavce 4; neobdrží-li stvrzenku, jest povinen ohlásiti to neprodleně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(6) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 10.

(1) Kdo vyrábí nebo prodává nápoje podle tohoto zákona dani podrobené, podléhá úřednímu dozoru.

(2) Orgánové tímto dozorem pověřeni jsou oprávněni — šetřice ustanovení § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, — kdykoliv do podniku a prostorů s ním spojených vstupovati, tam podle potřeby prodlévati, postup výroby sledovati, zjišťovati zásoby surovin a nápojů podle tohoto zákona dani podrobených, žádati od

podnikatele nebo jeho zástupce vysvětlivky potřebné pro kontrolu této daně, nahlížeti do předepsaných zápisů, dále do účtů, ceníků, dopravních listin a jiných dokladů, pokud tyto pomůcky mohou sloužiti jako doklady pro kontrolu této daně, činiti z nich výpisy, po případě je na stvrzenku odebrati a po úředním upotřebení vrátiti; při tom jsou povinni zachovávatí o vyšetřených okolnostech nej přísnější tajemství.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 jsou povinny samy nebo svými zaměstnanci poskytnouti orgánům pověřeným dozorem potřebnou pomoc při úředním jednání podle odstavce 2 a na svůj náklad opatřiti i potřebné pomůcky.

(4) Ustanovení předcházející platí také obdobně pro ty, kdož vyrábějí nápoje pro vlastní spotřebu nebo k jakémukoliv jinému odbytu.

(5) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn, má-li odůvodněnou domněnku, že předcházející ustanovení nepostačují k zajištění daně, dáti výrobce nápojů pod zástřehy úřední dozor záležející v tom, že se výrobci uloží povinnost ohlásiti množství a způsob uložení vyrobených nápojů, jakož i hlásiti předem každé jejich vypravení z výrobního podniku a konati podrobné zápisy o jejich výrobě, příjmu a vydání. Mimo to může finanční úřad žádati složení jistoty za daň.

(6) Finanční úřad I. stolice může, uzná-li to vhodným, zaříditi ve výrobním podniku stálý úřední dozor; v tom případě jest výrobce povinen opatřiti ve výrobním podniku vytápění schopnou místnost jako úřadovnu pro orgány stálým dozorem pověřené s příslušným nábytkem a postarati se o osvětlování a vytápění této místnosti. Náhrada za osvětlování a vytápění bude stanovena úmluvou mezi finanční správou a výrobcem. Osobní výlohy s tímto dozorem spojené uhradí finanční správa. Byl-li výrobce pro zkrácení nebo zatajení daně trestán, může finanční úřad I. stolice naříditi stálý úřední dozor na jeho náklad.

§ 11.

Poskytování pomoci.

(1) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou povinny v mezích své působnosti, pokud tomu nebrání zvláštní předpisy, poskytovatí pomoc při provádění ustanovení tohoto zákona.

(2) Dopravní podniky jsou povinny podávati k dožádání místně příslušného finančního úřadu I. stolice tomuto úřadu výkazy o zásilkách nápojů této dani podrobených, které k dopravě přijaly, a dovoliti orgánům, pověře-

ným prováděním tohoto zákona, aby v úředních hodinách nahlíželi do dopravních záznamů o zásilkách nápojů k dopravě přijatých; při tom jest dbáti toho, aby nebyla zdržována železniční přeprava.

§ 12.

Příslušnost finančních úřadů.

(1) Věcně příslušným finančním úřadem I. stolice pro tuto daň jest okresní finanční ředitelství, vyjímajíc území býv. Slezska, na němž je věcně příslušným finančním úřadem I. stolice finanční inspektorát. Při dovozu je věcně příslušným celní úřad.

(2) Místní příslušnost finančních úřadů I. stolice řídí se místem výroby. Při dovozu jest místně příslušným onen celní úřad, který nápoje podrobené této dani projednává do volného oběhu.

§ 13.

Opravné prostředky.

(1) Rozhodnutí a opatření ve věcech této daně vydávají úřady označené v § 12.

(2) Odvolání proti rozhodnutí a opatření jest podati do 30 dnů písemně u úřadu, který rozhodnutí nebo opatření vydal.

(3) Odvolací lhůta počíná dnem po doručení.

(4) Rozhodnutí a opatření ve věcech daně musí obsahovati označení úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které může býti opravný prostředek podán.

(5) O odvolání rozhoduje s konečnou platností finanční úřad II. stolice.

(6) Odvolací stolicí přísluší při rozhodování o odvolání táž práva jako I. stolicí. Odvolací stolicí může také rozhodovati o daňové povinnosti a naříkanou daň zvýšiti.

(7) Odvolání nemá odkládacího účinku co do placení a vymáhání daně.

(8) Odvolání podané na nepřislušném místě vrátí se straně s patřičným poučením. Odvolání podané opožděně zamítne finanční úřad I. stolice; proti tomuto zamítnutí lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice.

(9) Lhůta je zachována, bylo-li odvolání v odvolací lhůtě podáno poštovnímu úřadu na úřední potvrzení k dopravě úřadu, u něhož odvolání má býti podáno.

(10) Počátek a běh lhůty se nestaví nedělemi nebo státně uznanými svátky a památnými dny. Případně-li poslední den lhůty na neděli, státně uznaný svátek nebo památný

den Československé republiky nebo na všeobecný svátek státu, v němž strana bydlí, jest pokládati nejbližší den pracovní za poslední den lhůty.

(11) O opravných prostředcích při dovozu platí ustanovení §§ 110 a 112 celního zákona.

§ 14.

Trestní ustanovení.

(1) Jakékoliv zkrácení nebo zatajení daně podle tohoto zákona nebo pokus o to trestá se jako těžký důchodkový přestupek čtyřnásobkem až osminásobkem zkrácené nebo nebezpečí zkrácení vydané daně.

(2) Nelze-li zkrácenou nebo nebezpečí zkrácení vydanou daň, podle níž jest pokutu vyměřiti, ani zjistiti, ani odhadnouti, jest uznati na pokutu do 100.000 Kč podle okolností případu.

(3) Jakékoliv jiné jednání nebo opominutí proti ustanovení tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných trestají finanční úřady I. stolice spravující nepřímé daně jako prostý důchodkový přestupek peněžitým trestem od 10 Kč do 15.000 Kč. O odvoláních do nálezů finančních úřadů I. stolice rozhodují s konečnou platností finanční úřady II. stolice.

(4) Úřady a důchodkové soudy rozhodující o přestupech tohoto zákona hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(5) Je-li peněžitý trest uložený podle tohoto zákona nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení (uzamčení) se stanoví jeden den za 100 až 300 Kč podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníka.

(6) Ustanovení důchodkového trestního zákona o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto nejvyšší výměru, uloží se trest na svobodě.

(7) Trestnost přestupků promlčuje se za tři roky, počínajíc dnem, kterého přestupek byl spáchán.

(8) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných v zemích Slovenské a Podkarpatoruské třicátkový řád s instrukcí k němu z roku 1842 a hlava IX zák. čl. XI/1909, o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Československé pak důchodkový trestní zákon z roku 1835, s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

§ 15.

Propadnutí.

(1) Nápoje této dani podrobené, které jsou uloženy jinde než v místnostech ohlášených podle § 9 nebo jichž zdanění se řádně neprokáže, mohou býti u osob uvedených v § 9 prohlášeny finančním úřadem (§ 12) za propadlé, nehledíc k tomu, komu patří a zdali se proti určité osobě zavede důchodkové trestní řízení.

(2) Orgánové pověření úředním dozorem jsou v tomto případě oprávněni postarati se na útraty dotčených osob o bezpečné uschování těchto nápojů až do rozhodnutí příslušného finančního úřadu.

Oddíl druhý.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 16.

Daň podle tohoto zákona není podkladem pro vyměřování a vybírání jakýchkoli přírážek.

§ 17.

Ustanovení zákona č. 533/1919 Sb. z. a n. ve znění čl. II zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 677 Sb. z. a n., pokud se týkají nápojů podrobených dani podle tohoto zákona, se zrušují.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938 a končí dnem 31. prosince 1940; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Kalfus v. r.

249.

Zákon ze dne 21. prosince 1937,
kterým se mění zákon ze dne 25. září 1919,
č. 533 Sb. z. a n., jímž se zavádí všeobecná
daň nápojová, ve znění čl. II zákona ze dne
22. prosince 1920, č. 677 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n. ve znění čl. II zák. č. 677/1920 Sb. z. a n. bude zníti:

Všeobecná daň nápojová platí se z jednoho litru:

1. a) vína hroznového do 14% objemových alkoholu, moštu a šťav z hroznů částkou 0'80 Kč,

b) vína hroznového nad 14% objemových alkoholu částkou 2'— Kč;

2. a) vína z jiného ovoce než z hroznů do 14% objemových alkoholu, moštu a šťav z jiného ovoce než z hroznů částkou 0'40 Kč,

b) vína z jiného ovoce než z hroznů nad 14% objemových alkoholu částkou 2'— Kč.

Čl. II.

§ 8, II, č. 3 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n. bude zníti:

3. kdo uvedeně nápoje vyrábí pro vlastní spotřebu.

Čl. III.

(1) Výroba vína a moštu (z hroznů a z jiného ovoce) a šťav z hroznů pro spotřebu vlastní domácnosti výrobcovy jest osvobozena od daně do úhrnného množství 200 litrů za každý rok, pochází-li ovoce, z něhož nápoje ty byly vyrobeny, z vlastní sklizně výrobcovy.

(2) Do úhrnného množství 50 litrů za každý rok jest osvobozena od daně pro spotřebu v vlastní domácnosti výrobcově výroba šťav z jiného ovoce než z hroznů, jakož i výroba vína a moštu z jiného ovoce než z hroznů, nepochází-li ovoce, z něhož toto víno nebo mošt byly vyrobeny, z vlastní sklizně výrobcovy.

(3) Výrobce vína a moštu, jehož výroba jest podle odstavce 1 od daně osvobozena, nemá však nároku na osvobození od daně podle odstavce 2 pro výrobu vína a moštu z jiného ovoce než z hroznů.

(4) Osvobození od daně není na závadu společné uložení těchto nápojů v jedné místnosti, kde se nápoje ukládají.

(5) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

Čl. IV.

§ 39 zák. č. 533/1919 Sb. z. a n. ve znění čl. II zák. č. 677/1920 Sb. z. a n. bude zníti:

K dani podle § 1 lze vybírati zemské přírážky sazbou nejvýše 25% a obecní přírážky